

OBSERWACJE NAD CZĘSTOŚCIĄ KARMIENIA MŁODYCH NOREK W CZASIE PIERWSZEGO FORMOWANIA OKRYWY ZIMOWEJ

Jadwiga Ocetkiewicz | Henryk Wojtacha

Zakład Hodowli Drobego Inwentarza IZ w Krakowie

Ciężar osobniczy i wielkość niektórych zwierząt, szczególnie norek, wymaga koniecznie poprawy. Dokonać tego można poprzez właściwe ich żywienie. Zasady żywienia norek były i są przedmiotem wielu publikacji [1, 2]. Przewód pokarmowy tych zwierząt należy bowiem do wyjątkowo krótkich i jest zaledwie 4 razy dłuższy od tułowia wraz z głową [3, 4]. Równolegle do tego szczegółu anatomicznego kształtuje się szybkość transportu pokarmu w organizmie zwierzęcia [4]. Przyczyniło się to m.in. do podjęcia próby podawania karmy w okresie pierwszego formowania okrywy zimowej dwu- i trzykrotnie na dobę.

MATERIAŁ I METODA BADAŃ

Obserwacje przeprowadzone na fermie norek ZZZ Chorzelów. Doświadczenie trwało przez 2 kolejne lata w okresie od 1 IX do 30 XI, a materiałem doświadczalnym była młodzież odmiany Standard chowu własnego, podzielona na 3 grupy. Zwierzęta w chwili rozpoczęcia doświadczenia miały 20 tygodni. Każda grupa składała się z samic i samców, przy czym ze względu na pożądane wyrównanie genetyczne rodzeństwo z liczebniejszych miotów rozdzielano w ten sposób, aby w każdej grupie znajdował się przynajmniej jeden osobnik z tego samego miotu. W pierwszym roku doświadczenia badano 96 sztuk norek, w drugim — 49. Karmę podawano w stałych godzinach:

- I — grupa otrzymywała jednorazowo pomiędzy godziną 17 i 18,
- II — grupa otrzymywała pierwszą dawkę o godz. 8, niedojady zbierano, a następną dawkę podawano o godz. 17,
- III — grupa otrzymywała karmę 3 razy dziennie: o 8, 12³⁰ i 18.

Przy zadawaniu karmy podawano jej zawsze taką samą ilość, aby zwierzęta mogły korzystać z niej *ad libitum*. Skład karmy zawierał przewagę mięsa zwierząt ciepłokrwistych, jak: wołowina V klasy, wątroba,

konina w ilości około 60 do 70% ogółu karmy dziennej, przy bardzo niewielkim dodatku ryb morskich (dorsz). Poza tym w skład karmy wchodziła gotowana kasza jęczmienna w ilości 20%, pozostała ilość była wyrównywana warzywami (kapsusta włoska, marchew, karotka, pietruszka, około 2% grubych otrąb pszennych, drożdże, tran, dodatki witaminowe oraz jaja — 1 jajo na 3 sztuki nerek). Karmę przygotowywano do każdego odpasu oddzielnie, jedynie pełną ilość kaszy potrzebnej w danym dniu gotowano jednorazowo. Młodzież ważono indywidualnie w pierwszym roku doświadczenia co cztery tygodnie, a w drugim co dwa tygodnie. Analizie statystycznej poddano przyrosty wagowe.

OMÓWIENIE WYNIKÓW

W pierwszym roku doświadczenia dla samców średnie przyrosty wagowe w grupach wynosiły 23, 235 i 299 g, a dla samic 113, 115 i 67 g. W drugim roku doświadczenia średnie przyrosty wagowe dla samców w poszczególnych grupach wyniosły 326, 394 i 285 g i odpowiednio dla samic 133, 208 i 183 g. Analiza wariancji, której poddano przyrosty wagowe samców, z pierwszego roku doświadczenia wykazała wysokoistotne różnice, również nowy wielokrotny test rozstępu wykazał wysokoistotne różnice między grupą I i III, I i II, natomiast między grupą II i III różnice były nieistotne. Analiza wariancji przyrostów wagowych dla samic w pierwszym roku nie wykazała istotnych różnic, nie wykazano też istotnych różnic zarówno dla samic jak i dla samców w roku następnym.

Jak wskazują wyniki analizy statystycznej z pierwszego roku, występują wysokoistotne różnice w przyrostach ciężaru osobniczego pomiędzy żywieniem jednokrotnym na dobę a dwu- i trzykrotnym. Analiza liczbowa średnich przyrostów u samic w roku następnym zasługuje również na uwagę, ponieważ średnia przyrostu 133 g przy jednokrotnym karmieniu w stosunku do średniej przyrostu 208 g dla grupy żywionej dwukrotnie wskazuje na pewną tendencję do korzystnego wpływu tego sposobu żywienia. Zwierzęta karmione dwukrotnie w ciągu doby były stale w dobrej kondycji hodowlanej, bardzo żywotne, nie wykazujące zmian w wyjadaniu karmy. Jakość, połysk i sprężystość okrywy włosowej uwidoczniły się dodatnio w ocenie licencyjnej. Pozostawione do stada osobniki z tej grupy dały dobre wyniki hodowlane.

PODSUMOWANIE

Stosowanie jednorazowo karmienia młodzieży już od 1 IX, a więc w początku formowania pierwszej okrywy włosowej, ograniczało rozwój i wzrost młodzieży. Przyrosty wagowe młodzieży norczej pomiędzy dwu-

i trzykrotnym karmieniem nie wykazały istotnych różnic, a biorąc pod uwagę większą pracochłonność przy karmieniu trzykrotnym — dwukrotne karmienie na dobę (aż do zakończenia okresu formowania pełnej okrywy zimowej) jest celowe i wskazane.

LITERATURA

1. Herman W.: Hodowla zwierząt futerkowych. Warszawa 1971.
2. Kaszowski S.: Żywnienie norek według wzorów amerykańskich. Instrukcja PZHDI, Warszawa 1960.
3. Lisiecki H., Sławoń J.: Hodowla norek. wyd. II. PWRiL, Warszawa 1971. Warszawa 1960.
4. Sławoń J., Sławiński T., Bednarz H.: Transport treści pokarmowej u norek. Praca wykonana w Katedrze Hodowli Ogólnej SGGW. Warszawa 1962.

Я. Оцеткевич Г. Войтаха

НАБЛЮДЕНИЯ НАД ЧАСТОТОЙ КОРМЛЕНИЯ МОЛОДЫХ НОРОК ВО ВРЕМЯ ПЕРВОГО ФОРМИРОВАНИЯ ЗИМНЕГО ПОКРОВА

Резюме

Наблюдения касались кормления норок, одно-, двух- и трехкратного в течение дня, во время формирования полного зимнего покрова. Опытный материал составляли молодые норки разновидности Стандарт в период с 1-го сентября до 30 ноября. Анализ средних привесов показал известную тенденцию благоприятного влияния двухкратного кормления. Животные, которых кормили двухкратно на протяжении суток, были постоянно в хорошей форме, характеризовались высокой жизнеспособностью и не показывали изменений в поедании корма. Качество, лоск и упругость волосяного покрова были оценены положительно в лицензии. Предназначенные для основного стада особи этой группы дали хорошие результаты в племенном деле. Однако, ввиду того, что привесы молодняка не показывали существенных различий между дву- и трехкратным кормлением, а трехкратное кормление более трудоемкое, более целесообразным является двухкратное кормление в течение суток.

J. Ocetkiewicz H. Wojtacha

OBSERVATIONS ON THE FEEDING FREQUENCY OF YOUNG MINKS AT THE TIME OF FORMING THE FIRST WINTER COVER

Summary

The observations on feeding minks, once, twice and thrice throughout two subsequent years at the time of forming the full winter cover were carried out. The experimental material constituted young minks of the Standard variety in the pe-

riod from September 1 to November 30. The analysis of the mean body weight gains proved a certain tendency to a favourable effect of the twofold feeding. The animals fed twice a day were constantly in a good condition, distinguished themselves with high vitality and showed no change in the consumption of feed. Quality, lustre and elasticity of the hair coating are positively estimated at the lice. Individuals of that group, designated for the basic flock, gave good breeding results. However, in view of the fact that the body weight gains did not prove any significant differences between two- and threefold feeding as well as of higher labour consumption at thre-fold feeding — the twofold feeding would be more purposeful.